

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 159.019 van 18 mei 2006
in de zaak A. 170.090/XII-4645.**

In zake : 1. Jean-Claude DE VOS,
 2. Astrid HUBEAU,
 die woonplaats kiezen bij
 advocaat A. Deruyver,
 kantoor houdende te Ronse,
 Oude Vesten 27

tegen :

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door de minister van
Binnenlandse Zaken.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE XIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Jean-Claude De Vos en Astrid Hubeau op 10 februari 2006 hebben ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing van 14 november 2005 van de gemachtigde van de minister van Binnenlandse Zaken dat “[d]e ambtshalve inschrijving van de heer en mevrouw Jean-Claude De Vos - Astrid Hubeau dd. 27 september 2004 in het bevolkingsregister van Ronse, Kapellestraat 200 dient te worden behouden”;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgesteld door eerste auditeur B. Thys;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 21 maart 2006 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 25 april 2006;

Gehoord het verslag van staatsraad J. Lust;

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. Deruyver, die verschijnt voor verzoekers, en van attaché F. Verduyn, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur B. Thys;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat het college van burgemeester en schepenen van Ronse op 27 september 2004 beslist verzoekers van ambtswege in het bevolkingsregister in te schrijven, op het adres Kapellestraat 200; dat hun raadsman met een brief van 22 oktober 2004 daartegen bezwaar indient bij de minister van Binnenlandse Zaken; dat hij doet gelden dat betrokkenen “effectief in Spanje” wonen; dat, na een onderzoek, de minister op 14 november 2005 beslist de ambtshalve inschrijving in het bevolkingsregister van Ronse te behouden;

Overwegende dat verwerende partij de ontvankelijkheid van de vordering betwist; dat een onderzoek van en een uitspraak over de ontvankelijkheid zich slechts zouden opdringen indien aan de grondvoorwaarden voor een schorsing voldaan mocht zijn, hetgeen zoals hierna zal blijken niet het geval is;

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de nietigverklaring van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende, met betrekking tot de tweede voorwaarde, dat verzoekers in het verzoekschrift uiteenzetten “dat de gehele procedure is opgezet door de overheid om fiscale redenen”, dat “de Belgische fiscale administratie absoluut wil kunnen uitvoeren in België Waar zij dit niet kan in Spanje”, dat “zal worden uitgevoerd op een adres en woonplaats waar verzoekers geen goederen hebben maar wel zullen derden hiervan het slachtoffer worden”;

Overwegende dat verwerende partij in de nota onder meer tegenwerpt dat het nadeel niet wordt gepreciseerd en dat het uitsluitend derden betreft;

Overwegende dat het verzoekschrift alleen gewag maakt van een niet nader omschreven financieel risico in hoofde van derden; dat het financieel risico bij gebreke aan elke verduidelijking niet kan worden beoordeeld; dat bovendien een eventueel nadeel in hoofde van derden, de verzoekers hoe dan ook niet ervan zou vrijstellen om met het oog op een schorsing tevens van een persoonlijk ernstig en moeilijk herstelbaar nadeel te doen blijken; dat zij in hun vordering echter geen eigen nadeel aanvoeren;

Overwegende dat voor het eerst ter terechtzitting verzoekers “rechtsonzekerheid” -doordat zij twee hoofdverblijfplaatsen zouden hebben- als moeilijk te herstellen ernstig nadeel doen gelden; dat die argumentatie reeds in het verzoekschrift kon en, gelet op artikel 17, § 3, tweede lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en artikel 8, tweede lid, 5°, van het koninklijk besluit van 5 december 1991 tot bepaling van de rechtspleging in kort geding voor de Raad van State, moest naar voren zijn gebracht; dat zij laattijdig is; dat er bijgevolg geen rekening mee kan gehouden worden;

Overwegende dat verzoekers niet naar behoren aantonen ten gevolge van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadelen te riskeren; dat de tweede cumulatieve grondvoorwaarde voor een schorsing niet vervuld is; dat deze vaststelling volstaat om de vordering te verwerpen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 2.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op
achttien mei 2006, door :

de HH. J. LUST,

wnd. kamervoorzitter,
staatsraad,
griffier.

F. BONTINCK,

De griffier,

De voorzitter,

F. BONTINCK.

J. LUST.